

BAWIMY SIĘ Z RODZICAMI

#zostańwdomu

Zabawa jest podstawową formą aktywności dziecka, rozwijającą jego wyobraźnię, integrację sensoryczną, kontakty międzyludzkie, sferę uczuciową itd.

Poprzez zabawę dziecko zaczyna tworzyć swój system wartości. Zabawa może rozładowywać nadmierne napięcie psychoruchowe, pobudzać do działania dzieci zahamowane emocjonalnie, oswajać dziecko z nowymi sytuacjami.

Zabawy są skutecznym sposobem na nudę. Właściwie zorganizowane działalności zabawowej dziecka, to najwłaściwszy sposób wypełnienia jego wolnego czasu. Ważne jest jednak, by we wszelkich grach i zabawach uczestniczyli rodzice.

Propozycje zabaw i gier:

„Baloniku mój malutki”

Domownicy stojąc blisko siebie trzymają się za ręce. Mówiąc wierszyk robią coraz to większe koło, które wreszcie pęka (puszczają ręce).

Baloniku nasz malutki,
Rośnij duży, okrągłutki.
Balon rośnie, że aż strach,
Przebrał miarę no i TRACH"

„Butelkowy slalom”

Zabawa skierowana jest już do dzieci od 5 roku życia. Ustawiamy 2-3 butelki w dowolnej konfiguracji. Uczestnik stara się zapamiętać ustawienie butelek, po czym zawiązujemy mu oczy. Dziecko musi przejść przez tor bez potrącenia przeszkód.

„Ciąg dalszy nastąpi, czyli wspólne rysowanie”

Rodzic szkicuje na kartce np. kółko i oddaj kredkę dziecku, aby dorysowało jakiś element (np. promienie - powstanie słońce). Teraz kolej na rodzica itd.

„Co się zmieniło?”

Rodzic ogłasza zabawę w chowanego, polecając następie uważnie przyjrzeć się jemu, uczestnikom zabawy i pomieszczeniu. Wszyscy chowają się na wyznaczonym terenie, a jedna osoba poszukuje ich. W trakcie tej zabawy rodzic zmienia coś w swym ubiorze (krawat, apaszka, przypina do klapy broszkę lub znaczek, których uprzednio nie miał, wkłada do kieszonki kolorowy ołówek, zdejmuje kamizelkę lub sweter itp.). Po zakończeniu zabawy w chowanego prowadzący pyta, jakie zmiany nastąpiły w jego ubiorze. Zwycięza i otrzymuje pochwałę uczestnik, który dostrzegł ich najwięcej. Przy powtórzeniu można zmieniać osoby i zadania; raz pozmienna coś w ubiorze jeden umówiony domownik (o czym nie wiedzą pozostali), innym razem prowadzący rodzic

zmienia ustawianie mebli, doniczek z kwiatami, rozmieszczenie zdjęć na ścianie itp.

„Chodzi lisek koło drogi...”

Rodzina siedzi w kręgu i recytuje wierszyk: „Chodzi lisek koło drogi, cichuteńko stawia nogi, cichuteńko się zakrada, nic nikomu nie powiada.” Wybrane dziecko – „lisek”, chodzi w koło, na zewnątrz kręgu, tak żeby pozostałe osoby nie widziały, co robi. „Lisek” trzyma w ręku np. maskotkę. Na zakończenie wierszyka podrzuca przedmiot wybranej osobie i biegnie tak, żeby ta osoba go nie dogoniła. Jeśli przebiegnie dookoła kręgu i usiądzie w nim - wygrywa. Rolę „liska” pełni osoba, której podrzucono przedmiot. Zabawa zaczyna się od początku.

Ćwiczenia według metody Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne np.: turlanie dziecka po podłodze; kołysanie – rodzic tworzy fotelik dla dziecka i delikatnie go obejmując, łagodnie kołysze do przodu; przeciąganie – siedząc przodem do siebie z lekko zgiętymi nogami, rodzic i dziecko trzymają się za ręce, na zmianę kładą się na plecy i przeciągają się.

„Dźwięki”

Rodzicu, poleć dziecku aby zamknęło oczy i wysłuchało kilku dźwięków, które słyszy na co dzień np. stukania w okno, brzęku kluczy, ostrzenie kredki, cięcia nożyczkami. Następnie odtwórz sekwencję dźwięków stopniując trudność (najpierw 2 dźwięki, potem 3, 4, 5). Dziecko próbuje określić je w tej samej kolejności.

„Figury geometryczne” Dzieci wykorzystując gazety układają na podłodze duże kształty figur geometrycznych: trójkąt, kwadrat, koło. Następnie trzymając się za ręce otaczają te figury i poruszają się do rytmu muzyki. Gdy muzyka milknie wskakują do środka figury.

„Głowa, ramiona” Rodzina stoi w kole, wszyscy wymieniają:

Głowa, ramiona, kolana, pięty

Kolana, pięty, kolana, pięty

Głowa, ramiona, kolana, pięty

Oczy, uszy, usta, nos.

Głowa -pokazujemy obiema rękoma głowę,

Ramiona – pokazujemy obiema rękoma ramiona,

Kolana – pokazujemy obiema rękoma kolana,

Pięty – pokazujemy obiema rękoma pięty,

Kolana – pokazujemy obiema rękoma kolana,

Pięty – pokazujemy obiema rękoma pięty,

Oczy – pokazujemy obiema rękoma oczy,

Uszy – pokazujemy obiema rękoma uszy,

Usta – pokazujemy obiema rękoma usta,

Nos – pokazujemy obiema rękoma nos.

„Głuchy telefon”

Zabawa ta jest atrakcyjniejsza, im więcej osób bierze w niej udział. Domownicy siadają koło siebie, a pierwsze dziecko mówi jedno słowo, które zostaje przekazane przez kolejnego domownika, aż do ostatniej osoby, która mówi dane słowo głośno. Jeśli powtórzy dobrze, a słowo będzie się zgadzało, przechodzi na początek telefonu i to ono wymyśla kolejne słowo. Zabawa ta może trwać właściwie bez końca dopóki nie znudzi się dzieciom.

„Gorący ziemniak”

Rodzina stoi w kręgu. Rodzic mówi: „Wyobraźcie sobie, że jesteśmy wokół ogniska, w którym pieką się ziemniaki.” Rodzic udaje, że wyciąga z ogniska gorący ziemniak i podaje go tak jakby parzył go w ręce dziecku stojącemu obok. Może przy tym wykrzykiwać „gorące!, gorące!”. Członkowie rodziny przekazują sobie ziemniaka. Osoba, która go upuści w czasie zabawy odpada. Zabawa trwa dopóki dzieci są nią zainteresowane.

„Gra w kolory”

Rodzicu poproś dziecko, by posegregowało samochodziki, klocki czy kredki według kolorów. Które podobają mu się najbardziej? Których jest najwięcej? A których najmniej?

„Historyjka”

Każdy z domowników zabawy szykuje sobie kartkę i zaczyna pisać na niej jakąś historyjkę. Następnie zagina kartkę tak, aby nikt nie widział, tego co napisał, ale musi jeden wyraz tej historyjki napisać na tym kawałku zagiętej kartki, aby ta osoba, której kartkę poda widziała (np. „kot”) i mogła dopisać do niej dalszą część historyjki.

„Jarzębinowe korale”

Rodzic prosi rodzinę, aby „zamienili” się w drzewa jarzębiny. Członkowie rodziny stoją wyprostowani z rękami uniesionymi w górę. Rodzic opowiada historię: „wśród gałęzi drzewa zaczynają wyrastać maleńkie kuleczki, najpierw są one zielone, powoli rosną, jesień maluje je na czerwono - dzieci i rodzice poruszają paluszkami. Jesienny wiatr porusza gałązkami drzewa – dzieci i rodzice poruszają rękami w różne strony, tak jak wiatr porusza gałęziami. Wiatr zrzuca krągłe koraliki na ziemię – dzieci i rodzice, jak owoce jarzębiny, turlają się po podłodze. Z koralików wspólnie robią długi sznur koralu- wszyscy wstają i łapią się za ręce, tworząc sznur koralu. Zabawa musi mieć szybkie tempo. Może zostać powtórzona kolejny raz bez podpowiedzi rodziców. Dziecko lub rodzic, który się pomyli oddaje jakiś fant, np. papeć.

„Jedziemy pociągiem...”

Rodzina ustawia krzesła pociąg (krzesła stoją jedno za drugim). Rodzic siada na pierwszym krześle, jest on maszynistą. Wszyscy ustalają, kto, na jakim krześle usiądzie. „Maszynista” woła: „Odjazd! Ruszamy nad morze/ w góry/ nad jezioro” – pociąg rusza, wszyscy naśladują odgłosy pociągu. Po chwili

„maszynista” woła: „Stop – stacja!” wszyscy wysiadają z pociągu. Rodzic odstawia jedno krzesło i krzyczy: „Zaraz odjeżdżamy!” Wszyscy szybko zajmują miejsce, ta osoba, która nie zdąży zająć miejsce odpada. Zabawę kończymy, gdy zostają dwa „wagony”- krzesła.

„Kołysanie pluszaka”

Dziecko i rodzic leżą na plecach, na brzuchu mają położoną lekką pluszową zabawkę, np. misia. Oddychają, a miś unosi się do góry i na dół tak, jakby się kołysał.

„Kółko graniaste”

Rodzina tworzy kółko i chwyta się za ręce. Śpiewają piosenkę i idą w kole: „Kółko graniaste, czworokanciaste. Kółko nam się połamało. Cztery grosze kosztowało. A my wszyscy BĘC! Na dźwięk słowa „bęc” wszyscy siadają.

„Kto najdłużej odbije balonik”

Domownicy odbijają balon tak, żeby nie dotknął podłogi, komu balon upadnie odchodzi z zabawy.

„Ludzie do ludzi”

Zabawa dla minimum dwójki dzieci. Rodzic włącza dowolną muzykę, w tym czasie dzieci tańczą, podskakują, chodzą na paluszkach (wszystko zależy od kreatywności uczestników). Podczas pauzy prowadzący mówi np. plecy do pleców i dzieci muszą się zetknąć daną częścią ciała.

„Mało nas”

Rodzic staje na środku pokoju i zaczyna śpiewać: „Mało nas, mało nas do pieczenia chleba, tylko nam, tylko nam (wymienia imię członka rodziny) tu potrzeba.” Wymieniona osoba podchodzi do rodzica i łapie go za ręce. Zaczynają tańczyć, dalej śpiewając i zapraszając do zabawy w kole kolejną osobę itd. Zabawa kończy się, gdy wszyscy członkowie rodziny są już w kole.

„Mały, większy, największy”

Rodzicu pomóż dziecku ułożyć klocki/pluszaki/lalki/samochodziki według wielkości. Używaj słów: *duży, większy, największy, mały, mniejszy, najmniejszy*. Porównujcie je: który jest mniejszy, a który większy?. Posegregujcie według kolorów, policzcie, ułóżcie w pary.

„Mam chusteczkę haftowaną”

Rodzina stoi w kole i wszyscy trzymają się za ręce. W środku znajduje się ochotnik, który trzyma chusteczkę. Wszyscy powoli poruszają się w kółku i śpiewają:

„Mam chusteczkę haftowaną, co ma cztery rogi,
kogo kocham, kogo lubię, rzucę mu pod nogi.

Tego kocham, tego lubię, tego pocałuję,
a chusteczkę haftowaną Tobie podaruję.”

Osoba, która trzyma w ręku chusteczkę i tańczy w środku koła, wskazuje kolejną. Na koniec wybiera na swoje miejsce innego członka rodziny.

Podchodzi rzuca przed nim chusteczkę, na którym klęka na jednym kolanie i ściska dłoń w geście przywitania. Wybrana osoba wchodzi do środka koła i zabawa zaczyna się od początku.

„Niedokończona opowieść”

Rodziec rozpoczyna zabawę wypowiadają pierwsze słowo, np. pies; następna osoba dopowiada drugie słowo, który będzie się łączyło z pierwszym, np. miał; kolejna wymyśla następne słowo, np. niebieską, a następna dopowiada słowo smycz ; tak powstaje zdanie, a później cała opowieść, która ma układać się w logiczną całość.

„Odczaruj mnie”

Przygotowujemy woreczki np. z grochem i wręczamy je każdemu członkowi rodziny. Wszyscy kładą sobie taki woreczek na głowie i chodzą powoli po pokoju tak, żeby woreczek im nie spadł. Osoba, której woreczek spadnie z głowy siada na podłodze w siadzie skrzyżnym. Jest teraz „zaczarowany”, a żeby mógł dołączyć do zabawy inny członek rodziny musi go dotknąć i „odczarować”. Odczarowana osoba mówi: „dziękuję” i ponownie włącza się do zabawy. Zabawie może towarzyszyć dowolnie dobrana muzyka.

„Ojciec Wirgiliusz”

Ojciec Wirgiliusz

uczył dzieci swoje,

a miał ich wszystkich

sto dwadzieścia troje:

Hejże dzieci, hejże ha!

Hejże ha, hejże ha!

Róbcie wszystko co i ja, co i ja.

Tutaj rodzic pokazuje jakąś czynność, którą wszyscy w kole starają się powtórzyć

„Pada deszczyk”

Pada deszczyk, pada, pada, (*Uderzamy palcem o podłogę*)

coraz prędzej z nieba spada. (*Przebieramy wszystkimi palcami*)

Jak z konewki woda leci, (*Uderzamy całymi dłońmi o podłogę*)

A tu błyskawica świeci... (*Prostujemy się i klaszczemy w dłonie nad głową*)

Grzmot !!! (*Tupujemy stopami o podłogę*).

„Piąstka”

(*Zaciskamy pięści i kolejno odchylamy palce.*)

Kciuk mówi - Jestem ważny i bogaty.

Palec wskazujący mówi - Jestem wielkim królem.

Palec środkowy mówi - Jestem Mikołajem.

Palec serdeczny mówi - A ja jestem wróżką.

Mały palec mówi - Ach, zmyślacie! Wiecie przecież sami, że wszyscy jesteśmy tylko palcami. (*poruszamy wszystkimi palcami*).

„Piłka i kolory”

Domownicy rzucają do siebie piłkę wymieniając różne kolory. Na hasło "czarny" piłeczki nie wolno złapać. Jeśli jednak uczestnik chwyci piłkę, przegrywa lub wykonuje zadanie np. dziesięć podskoków.

„Pojedynki na wytrwałość”

Dwaj uczestnicy muszą patrzeć sobie w oczy. Mogą mrugać, mogą nawet na chwilę odwracać wzrok, istotne jest to, by odwracając wzrok nie unikali rozbawienia przez drugą osobę.

„Poszukiwanie rodzinnych skarbów” Rodzic przygotowuje listę pytań, które pomogą odkryć różne, dotąd nieznane, interesujące fakty np.:

- Ile lat ma najstarszy żyjący krewny?
- Jak nazywali się nasi prapradziadkowie?
- Jak ma na imię siostra/brat mamy i taty?
- Jaki zawód wykonuje mama, a jaki tata?
- Jaki zawód wykonują nasi dziadkowie?
- Kto w rodzinie ma najwięcej dzieci?
- Czy ktoś z naszej rodziny jest sławny?
- Jaka jest najśmieszniejsza anegdota o naszej rodzinie?

Powielamy listę w kilku egzemplarzach, tak, aby każde dziecko miało swoją. Najmłodszemu dziecku pomaga najstarsze lub rodzic. Dzieci zwracają się/telefonują do wielu krewnych, żeby znaleźć wszystkie poszukiwane części rodzinnych skarbów. Gdy już napiszą wszystkie odpowiedzi, powinny otrzymać jakąś nagrodę (np. pyszny deser). Odpowiedzi należy przeczytać głośno, aby wszyscy członkowie rodziny mieli dobrą zabawę.

„Przeprawa przez rzekę”

Na podłodze-rzece ustawiamy "kamienie": poduszki, kartki papieru, duże, drewniane klocki itp. Zadaniem jest przeprawa przez rzekę bez dotknięcia stopą "wody".

„Puszczanie zajęczków” Wyłączcie w pokoju światło, zasłońcie okna. Przesuwając rękę latarką oświetlajcie sufit, zróbcie na tle światła cienie z rąk.

Gry planszowe: „Domino”, „Grzybobranie”, „Chińczyk” oraz wiele innych. Należy dostosować gry do wieku dziecka.

„Ręce”

Mam pięć paluszków u ręki lewej
i pięć paluszków u prawej.
Pięć to niedużo, ale wystarczy
do każdej pracy i do zabawy.
Kciuk, wskazujący, potem środkowy,
po nim serdeczny, na końcu mały.
Pierwszy i drugi, trzeci i czwarty,
Na końcu piąty - trochę nieśmiały.

Dziecko porusza kolejno palcami lewej ręki ,prawej ręki, kręci dłońmi w nadgarstkach, jednocześnie porusza palcami obu rąk. Rusza kolejnymi palcami -przy otwartej lub zamkniętej dłoni –wysuwa przy tym odpowiedni palec.

„Rodzinna kolacja” Ustalcie wspólnie , że przez określoną liczbę dni w tygodniu będziecie przygotowywali i jedli wspólne kolację/obiad lub chociaż śniadanie. Jedzcie przy stole, nie przed telewizorem/laptopem. Włączcie domowników do gotowania i sprzątania stołu. Sprawcie, aby ten czas był ważny, wykorzystajcie go do powiedzenia sobie „dzień dobry” i zapytania, co słyhać nowego.

„Rodzinne zawody”

Na środku pokoju rodzic ustawia koszyk wiklinowy, wiaderko lub pudełko. Odmierza od niego pół kroku, krok i dwa kroki i zaznacza te odległości np.: klockiem. Każda osoba dostaje piłeczki/klocki. Osoby najpierw stają najbliżej kosza i rzucają piłeczki/klocki do celu, a po każdej kolejce oddalają się od kosz. Kto nie trafi, siada na dywanie. W zabawę można grać tak długo, aż nie wygaśnie wśród dzieci zainteresowanie „zawodami”. Kto będzie miał najwięcej celnych rzutów, zostanie mistrzem zawodów.

„Rym”

Dziecko wymyśla rymy do wyrazów : kot, dom, kara, kura, półka, dama, Tomek itp.

„Rysowanie na nadmuchanym balonie”

Rysujemy z dziećmi na nadmuchanym baloniku oczy, nos, usta, buzię, przyklejamy różne materiały, cekinki lub przywiązujemy kolorowe wstążeczki.

„Rytm”

Rodzicu, wystukaj np. za pomocą kredki dowolny rytm (zaczniij od najprostszego, składającego się z 2, 3 uderzeń), po chwili przerwy – następny. Dziecko odgaduje, czy słyszane rytmy były takie same, czy inne. Zabawę powtórz kilka razy stosując różne rytmy.

„Rzeczka”

Masaż wykonujemy na plecach dziecka znajdującego się w pozycji wygodnej, dowolnej, najlepiej na plecach:

Tu płynie rzeczka.(rysujemy palcem wężyk wzdłuż kręgosłupa)

Idzie pani na szpileczkach. (masujemy palcami wskazującymi)

Biegnie stado koni.(całe dłonie)

Biegnie stado słońi (piąstki)

Świecą dwa słoneczka (masaż całymi dłońmi na łopatkach)

Pada drobny deszczyk.(uderzamy wszystkimi palcami)

Czy już czujesz dreszczyk?”(łaskotki)

„Rzeźbiarze”

Rodzina dzieli się w pary. Jedna osoba z nich jest rzeźbiarzem, a drugie rzeźbą, która jest tworzona przez artystę. Artysta „ustawia” swojej rzeźbie ręce, nogi, tułów i nadaje „stworzonej” rzeźbie tytuł. Rzeźba nie może się poruszać.

„Rzucanie piłki do celu”

Wykorzystujemy wszystko to, co jest dostępne w domu: skrzynia, pudło, kosz na śmieci. Im starsze i zręczniejsze dziecko, tym dalej ustawiamy cel rzutu.

„Rzuty kuli do celu” Zadaniem jest rzucenie do pudełka/kosza ustawionego na środku jak największej liczby kul wykonanych z gazety.

„Skąd dobiega dźwięk”

Dziecko zamyka oczy. W tym czasie rozłóż na podłodze np. kilka pudełek. Pod jednym z nich umieść przedmiot wydający dźwięk (może być to np. tykający zegarek). Zadaniem dziecka jest odgadnąć skąd dobiega dźwięk.

„Stary niedźwiedź mocno śpi...”

Rodzina wybiera osobę, która będzie „niedźwiedziem”, siedzącym z zamkniętymi oczami na środku pokoju i udającym, że śpi. Może też na przykład głośno chrapać. Pozostali członkowie rodziny chodzą wokół misia na palcach i śpiewają:

„Stary niedźwiedź mocno śpi.

Stary niedźwiedź mocno śpi.

My się go boimy,

na palcach chodzimy.

Jak się zbudzi, to nas zje!

Jak się zbudzi, to nas zje!

Pierwsza godzina – niedźwiedź śpi,

druga godzina – niedźwiedź chrapie,

trzecia godzina – niedźwiedź łapie!”

Gdy rodzina kończy wyliczać „niedźwiedź” budzi się i łapie jedno z dzieci/rodzica, który zostaje śpiącym niedźwiedziem. Zabawa toczy się dalej.

„Stary niedźwiedź mocno śpi”

Rodzina wybiera spośród siebie niedźwiedzia, pozostali zaś łapią się za ręce i chodzą w kółko śpiewając piosenkę. Niedźwiedź siedzi w środku kręgu i na słowa „trzecia godzina, niedźwiedź łapie”, musi złapać jedną z uciekających osób. Złapane dziecko/rodzic zostaje niedźwiedziem i zabawa zaczyna się od nowa.

„Stary niedźwiedź mocno śpi,

My się go boimy,

Na palcach chodzimy,

Jak się zbudzi to nas zje.

Pierwsza godzina, niedźwiedź śpi,

Druga godzina, niedźwiedź chrapie,

Trzecia godzina, niedźwiedź łapie!”

„Szukamy słowa”

Rodzic opuszcza pokój, a reszta obmyśla jakiś słowo, które ma nie mniej niż cztery głoski. Gdy zgadujący wróci do pokoju, zadaje każdemu ze zgromadzonych po jednym pytaniu. Odpowiadający winien w swojej odpowiedzi zawrzeć to słowo, o które chodzi. Oczywiście formę gramatyczną można tu

zmieniać. Gdy zgadujący odgadnie właściwe słowo, odgadywać idzie za karę ten, kto udzielił ostatniej odpowiedzi. Aby utrudnić odgadywanie, trzeba udzielać odpowiedzi rozwlekłych, o możliwie dużej liczbie słów, nie więcej jednak niż dziesięć.

„Taniec”

Wspólny, swobodny taniec przy muzyce, która najbardziej wam odpowiada, to wspaniała forma ekspresji. Można wprowadzać elementy, które wzbogacą zabawę: paski krepiny, tasiemki, balony. Alternatywą jest "taniec na gazecie". Zabawa najlepiej sprawdza się w większej grupie, ale można ją wykonywać również we dwoje. Puszczając dowolną muzykę tańczycie na rozłożonej gazecie, nie wolno jednak dotknąć podłogi żadną częścią ciała. Z każdą następną rundą składacie gazetę na pół. Na koniec zliczacie liczbę rund.

„Utrzymywanie piórka w powietrzu”

Domownicy dmuchają na kolorowe piórka tak, aby jak najdłużej utrzymać je w powietrzu.

„Włóczkowa opowieść”

Potrzebny jest kłębek włóczki, białe kartki i klej. Rodzic, który rozpoczyna grę, opowiada jakąś historię, np. o śpiącej królewnie, a potem z włóczki układa kształt poduszki i przykleja ją do kartki. Podobnie postępuje kolejna osoba, ale nie odcina włóczki tylko podaje ją następnej osobie, bo dzięki temu powstaje opowieść na kartach, która jest połączona włóczką.

„W sklepie z guzikami”

Guziki leżą na półkach, dzieci „kupują” guziki bez opisywania cech, określają natomiast ich położenie: z górnej półki, z lewej strony, z drugiej półki itp.

„Wspólne malowanie palcami”

Na dużej kartce papieru rodzic i dziecko malują palcami umoczonymi w farbie wspólny obrazek.

Wspólne oglądanie/porządkowanie/wyklejanie zdjęć w albumie

„Wyścig piórek”

Kładziemy na podłodze piórka i dzieci próbują przedmuchać piórko po podłodze z linii startu do mety. Czyje piórko będzie pierwsze - wygrywa.

„Zabawy manualne usprawniające palce”

Przelewanie wody; rzucanie woreczków do kosza, mieszanie sypkich materiałów np. mąki, piasku, fasoli, grochu; ugniatanie masy solnej; wyjmowanie i wkładanie klocków do pudełka.

„Zabawy ruchowe”

Rytmiczne: podskakiwanie w lewo, w prawo, kręcenie się w lewo, w prawo

„Zabawy kierunkowe”

Zabawa w "Ciepło - Zimno": "Idź w lewo, potem na wprost. Na koniec spójrz w prawo" - podążania po wytyczonych drogach, labiryntach utworzonych, np. z chust, szalików, wstążek.

„Zabawy drogowe”

np. "Spójrz w lewo, prawo, potem znowu w lewo. Przejdź przez pasy!" (dywan).

„Zabawy paluszkowe”

„Kominarz”: Idzie kominarz po drabinie, fiku, miku już w kominie.

„Myszka”: Idzie myszka do braciszka, tu wskoczyła, tu się skryła.

„Rak”: Idzie rak, nieborak, jak uszczypnie, będzie znak.

„Zabawa w naśladownictwo codziennych czynności”

Rodzic wykonuje jakąś czynność, np. pokazuje mycie rąk, zamykanie podłogi, czytanie książki, a dziecko naśladuje te czynności.

„Zabawy ze sznurkiem”

Potrzebny będzie sznurek długości minimum 1,5 m. Możecie sobie wyobrazić, że jest to most, wąż lub cyrkowa lina. Sznurek leży na podłodze, tworzycie z niego dowolny kształt. Zadań może być wiele:

- spacer po sznurku uważając by z niego nie "spaść"
- przeskakiwanie przez sznurek raz na jedną, raz na drugą stronę
- przejście po sznurku "stópkami", tyłem, bokiem

„Zrób to, co ja”

W tle gra muzyka. Domownicy maszerują w jej rytm. Kiedy muzyka milknie rodzic wypowiada hasło np.: „Podskakujemy jak pajacyki”. Wszyscy wykonują zadanie. Muzyka zaczyna grać

dalej. Kiedy znów milknie rodzic podaje kolejną komendę na przykład: „Śmiejemy się na cały głos”, „Chodzimy ciężko jak misie”, „Robimy śmieszne miny”, „Tańczymy lekko jak lale”, „Turlamy się jak piłki”. Zabawa trwa do momentu, aż dzieci nie zaczną się nudzić.

Literatura:

„Co można ulepić z plasteliny?” Dorina Maciejka

„Dzieci gotują czyli kuchnia pełna przygód” Mariola Jarocka

„Przytulanki czyli wierszyki na dziecięce masażyki. Zabawy relacyjno – relaksujące” Marta Bogdanowicz

„365 dni dziecka - zabawy i zadania na cały rok dla przedszkolaków” Beata Dawczyk, Izabella Spychał

„Więcej niż zabawa Tworzymy zabawki, wymyślamy gry” opracowanie zbiorowe

„Witajcie uszy gry i zabawy ruchowe dla dzieci w wieku od 3 do 6 lat część 4” Klaus W. Vopel

„Zabawy paluszkowe” Krzysztof Sęsiadek

MILEJ WSPÓLNEJ ZABAWY!

mgr Danuta Andrzejewska

pedagog – terapeuta

PPPP Nakło nad Notecią

